

Εκτάκτως ερριμμένα

Από την ΚΥΡΑ ΑΔΑΜ

Μερικές «αναμνήσεις»...

Επρεπε να παρουσιάσει «τις αναμνήσεις του» ο κ. Στρος-Καν στη γαλλική τηλεόραση, για να επιβεβαιώσει η κυβέρνηση και να πεισθεί το πανελλήνιο ότι η παραπομπή της χώρας στο ΔΝΤ είχε αποφασιστεί –σχεδόν ξερά– από τον Δεκέμβριο του 2009. Έχει, μάλιστα, ιδιαίτερη σημασία η «λεπτομέρεια» που αποκάλυψε ο κ. Στρος-Καν στις συνομιλίες του με τον φίλο του και σοσιαλιστή Έλληνα πρωθυπουργό το 2009, ότι, δηλαδή, οι Ευρωπαίοι ηγέτες δεν θα δέχονταν μια μονομερή παρέμβαση του ΔΝΤ σε χώρα της ευρωζώνης...

Η «ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ» αυτή αποκαλύπτει μάλλον καθαρά ότι η ελληνική κυβέρνηση, μπροστά στην οικονομική λαίλαπα που αντιμετώπιζε, είχε προ αποφασίσει την προσφυγή της στο ΔΝΤ.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ αναδρομή, λοιπόν, στην περίοδο εκείνη έχει ίσως τη σημασία της.

Ο ΤΟΤΕ επίτροπος, Χοακίν Αλμούνια, είχε αρχίσει από το πρώτο κιόλας Ecofin, μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου 2009, να πιέζει την κυβέρνηση να πάρει αμέσως μέτρα, ώστε να ελέγξει τις δημόσιες δαπάνες, να παγώσει μισθούς και συντάξεις, για να σταματήσει την κατηφόρα του χρέους. Η κυβέρνηση αγρόν ηγόρασε. Μάλιστα, την εποχή εκείνη, μερίδα των ΜΜΕ «στόλιζε» κανονικά τον κ. Αλμούνια ως περίπου... αντίπαλο της κυβέρνησης και εχθρό.

ΤΟ ΙΔΙΟ διάστημα, και ενώ τα σπρεντ... κοιμούνταν ακόμα, η κυβέρνηση και ο πρωθυπουργός ήταν λαλίστατοι, περιγράφοντας –κυρίως εκτός Ελλάδας– την κατάσταση πλήρους διαφθοράς και απάτεωνιάς που αντιμετώπιζαν στο εσωτερικό της χώρας, με περίπου ακαμάτηδες πολίτες, που πρέπει να τους σώσουν από τη χρεοκοπία κ.λπ.

ΚΑΙ ΞΑΦΝΙΚΑ, στις αρχές του 2010 και ενώ η κυβέρνηση διέψευδε μετά βδελυγμίας ότι είχε προσφύγει στο ΔΝΤ, αλλά μόνο ζητούσε την «τεχνογνωσία του» (;), στο τραπέζι της Ε.Ε. έπεφταν βροχή τα «ελληνικά περίστροφα», με την απειλή ότι αν δεν βοηθήσει την Ελλάδα η Ε.Ε., τότε το κρίμα στο λαιμό των Ευρωπαίων για τη βοήθεια από το ΔΝΤ.

ΚΑΙ ΚΑΘΩΣ τα σπρεντ είχαν πάρει την απότομη ανηφόρα, η χώρα κατέρρεε, αλλά η κυβέρνηση μέτρα δεν έπαιρνε (σ.σ. δεν το συνιστούσε, άραγε, η «τεχνογνωσία» του ΔΝΤ;), άρχισε η «μεγάλη πορεία» του πρωθυπουργού προς το Βερολίνο, το Παρίσι, με κατάληξη την Ουάσιγκτον στις αρχές Μαρτίου 2010, για έναν υπό διαμόρφωση «μηχανισμό βοήθειας» (δηλαδή σωτηρίας) της Ελλάδας.

ΕΚΕΙ στο Βερολίνο, η κ. Μέρκελ ξεκαθάρισε στους κ.κ. Παπανδρέου και Παπακωνσταντίνου ότι η Γερμανία δεν θα μπορούσε να βοηθήσει την Ελλάδα, παρά μόνον όταν αυτή «έφτανε στο χείλος της χρεοκοπίας».

ΚΑΙ ΕΝΩ ο πρωθυπουργός μετέβη στην Ουάσιγκτον, επιφορτισμένος από τους Ευρωπαίους ηγέτες να ξεκινήσει «διεθνή σταυροφορία εναντίον των κερδοσκόπων», έγιναν πολλές, πολύωρες και παράπλευρες συναντήσεις της ελληνικής πλευράς με «τεχνοκράτες» του ΔΝΤ.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ήρθε λίγο αργότερα στις Βρυξέλλες, όταν η κ. Μέρκελ και ο κ. Σαρκοζί, ύστερα από διαβούλευσή τους, κατ' ουσίαν «ανακοίνωσαν» στην ελληνική πλευρά το «μηχανισμό βοήθειας» προς την Ελλάδα από το ΔΝΤ, την Ε.Ε. και την ΕΚΤ.

ΚΑΙ ΥΣΤΕΡΑ, ήρθε το Μνημόνιο.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ, δίνεται η «μάχη» για την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής του χρέους.

ΚΑΙ ΑΥΡΙΟ;

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

9 771105 092139

09